

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 9. septembra 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Varas Cíveis de Lisboa – Portugalsko) – João Filipe Ferreira da Silva e Brito a i./ Estado português

(Vec C-160/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Zachovanie práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov — Pojem „prevod závodu“ — Povinnosť podať návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 tretieho odseku ZFEÚ — Údajné porušenie práva Únie, ktorého sa dopustil vnútroštátny súd, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva — Vnútroštátna právna úprava, ktorá podmieňuje nárok na náhradu škody spôsobenej takým porušením predchádzajúcim zrušením rozhodnutia, ktoré spôsobilo túto škodu)

(2015/C 363/16)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Varas Cíveis de Lisboa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: João Filipe Ferreira da Silva e Brito a i.

Žalovaný: Estado português

Výrok rozsudku

1. Článok 1 ods. 1 smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „prevod závodu“ sa vzťahuje na situáciu, v ktorej dochádza k zrušeniu podniku pôsobiaceho na trhu s chartrovými letmi jeho väčšinovým akcionárom, ktorý je sám podnikom pôsobiacim v odvetví leteckej dopravy, a v ktorej následne tento naposledy uvedený podnik preberá práva a povinnosti zrušeného podniku vyplývajúce zo zmlúv o nájme lietadiel a zo zmlúv o chartrových letoch, ktorých plnenie prebieha, vykonáva činnosť, ktorú predtým uskutočňoval zrušený podnik, opäť prijme do zamestnania niektorých zamestnancov, ktorí dovtedy pracovali v tomto podniku, pričom im prideli rovnaké úlohy, aké predtým vykonávali, a prevezme drobný hmotný majetok uvedeného podniku.
2. Článok 267 tretí odsek ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že súd, proti ktorého rozhodnutiam nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je za okolností, o aké ide vo veci samej, ktoré sa vyznačujú rozdielnymi rozhodnutiami nižších súdov v súvislosti s výkladom tohto pojmu a zároveň opakujúcimi sa problémami pri jeho výklade v jednotlivých členských štátoch, v zásade povinný predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu pojmu „prevod závodu“ v zmysle článku 1 ods. 1 smernice 2001/23.
3. Právo Únie, a najmä zásady stanovené Súdnym dvorom v oblasti zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú jednotlivcom z dôvodu porušenia práva Únie, ktorého sa dopustil vnútroštátny súd, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, sa majú vykladať v tom zmysle, že im bránia vnútroštátne právne predpisy, ktoré vyžadujú predchádzajúce zrušenie rozhodnutia spôsobujúceho ujmu, ktoré vydal tento súd, pričom takéto zrušenie je prakticky vylúčené.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 175, 10.6.2014.